

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Jókay István ügyvéd által képviselt I.r. és a II.r. felpereseknek a dr.László Ildikó Katalin ügyvéd által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (Budapest, Alkotmány u. 5.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 7.K.31.104/2005. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 2008. február 6. napján meghozott 2.Kf.27.810/2006/14. számú ítéletével befejezett perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr.Dóczi Tamás ügyvéd által képviselt

Kft. I.r. és a dr.Cserba Attila ügyvéd által képviselt Rt. „f.a.” II.r. beavatkozó beavatkozott - a felperesek részéről 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.810/2006/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság az I. és II.r. felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a II.r. alperesi beavatkozónak 20.000-20.000 (húszezer-húszezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes a 2005. február 10. napján meghozott Vj-149/2004/20. számú határozatával engedélyezte, hogy a Kft. I.r. beavatkozó megvásárolja a Rt. „f.a.” II.r. beavatkozó nemesacélgyártáshoz; valamint a Kft. „f.a.” energiatermeléshez kapcsolódó eszközeit.

Kötelezte az I.r. beavatkozót, hogy fizessen meg további 8.000.000 forint eljárási díjat a I.rendű alperes neveszlájára. Határozata indoklásában a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) alapján megállapította, hogy az acélgyártó- és az energia üzletág a Tpv. 23. § /5/ bekezdése szerint vállalkozásrésznek minősül, ezért azoknak a Kft. általi megvásárlása a Tpv. 23. § /1/ bekezdés a/ pontja alapján vállalkozások összefonódása, melyhez a Tpv. 24. § /1/ bekezdése alapján az alperes engedélye szükséges. Az alperes versenytanácsa a Tpv. 77. § /1/ bekezdés a/ pontja szerinti kérelmezett összefonódást - egyezően az Tpv. 71. § szerinti vizsgálói indítvánnyal - a Tpv. 30. § /2/ bekezdése alapján engedélyezte.

A felperesek keresetükben kérték az alperes határozatának megváltoztatását az összefonódás engedélyezése iránti kérelem elutasításával, másodlagosan kérték az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és új eljárásra kötelezését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Ítéletének indoklásában megállapította, hogy az alperes a szükséges mértékben - a Tpv. 30. §-ában megjelölt szempontokra kiterjedően - eleget tett indokolási kötelezettségének, döntéséből egyértelműen kiderül, hogy az acélhulladék beszerzés piacán a szabad export-import miatt országos szinten gazdasági erőfölényes helyzet nem alakulhat ki, mivel a földrajzi piac a szabad export-importra figyelemmel az országos piacnál szélesebb. Ebből okszerűen vonható le az, hogy valószínűsíthetően nem következhet be a jövőre nézve olyan áremelkedés az acélhulladék beszerzés piacán, amely a felpereseket kétségtelenül nehéz helyzetbe hozná. Az összefonódások nemzeti szintű ellenőrzésének természetéből adódik, hogy a kisebb üzemméretű vállalkozások felvásárlása elé a versenyjog épp a hatékony regionális vagy világszintű verseny érdekében nem gördít akadályokat.

A felperesek fellebbezése folytán a másodfokú bíróság ítéletével a Pp. 253. §-ának /3/ bekezdése alapján, helyes indokainál fogva helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Ítéletének indoklásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti mérlegelésével az alperessel egyezően, helytállóan állapította meg, hogy az eljárással érintett vállalkozások összefonódását eredményező szerződés létrejöttéhez a Tpv. 30. §-ának /2/ bekezdése szerint az engedély jogszerűen megadható volt.

A fellebbezésben foglaltakra utalással kiemelte a másodfokú bíróság, hogy a Tpv. 30. §-a szerinti szempontok vizsgálata határozta meg a vizsgáló eljárását, amely keretében hiánypótlásra hívta fel az összefonódással összefüggésben a kérelmet előterjesztőket, a felpereseknek biztosította a nyilatkozattétel lehetőségét, valamint hatósági megkeresések útján adatokat szerzett

be. A vizsgáló a Tpv. 71. §-ában foglaltaknak megfelelően készítette el jelentését és tette meg indítványát. A versenytanács ezt figyelembe véve és valamennyi körülményt mérlegelve hozta meg döntését. A vizsgálati jelentés nem képezi az alperesi döntés részét, a felperesek által a határozatban tett megállapítások jogszerűsége vitatható. A felperesek általánosságban hivatkoztak a vizsgálói jelentésben szereplő piaci adatok megismerésének hiányára, kiemelve, hogy véleményük szerint azok alapján más következtetéseket lehetett volna levonni. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben állapította meg, hogy a felperesek a vizsgálói jelentés ismeretében sem tártak fel és igazoltak olyan körülményeket, amelyek alapján a Tpv. 30. §-ának, és az összefonódás ellenőrzésére vonatkozó egyéb törvényi rendelkezéseknek a jogszabálysértő alkalmazása megállapítható lett volna.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet a Pp. 3. §-ába ütközően jogszabálysértő. Előadták, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során az ügy nyilvános iratai között a vizsgálói jelentés nem volt fellelhető. Nem feltételezhették, hogy a jelentés az akta titkos iratai között lelhető fel, mivel a vizsgálói jelentés tartalmát nem lehet titkosnak minősíteni a felperesek irányában. Ezért joggal feltételezhették, hogy vizsgálói jelentés nem készült. Amikor tudomást szereztek arról, hogy a vizsgálói jelentés jogellenesen a titkos iratok között volt elhelyezve, haladéktalanul kérték az elsőfokú bíróságtól a tárgyalás elhalasztását, a vizsgálói jelentésbe történő betekintési joguk biztosítását. A bíróság a tárgyalás elhalasztását megtagadta, ezzel eljárási jogaik gyakorlásában súlyosan akadályozta őket.

Álláspontjuk szerint a Fővárosi Bíróság akkor járt volna el jogszerűen, ha a vizsgálói jelentést az iratok nyilvános részében helyezte volna el. Az elsőfokú bíróság ezen mulasztása az ügy elbírálására is kiható súlyos eljárási szabálysértés, a bíróság megsértette a Pp. 3. §-ának /6/ bekezdését. A bíróságnak ez az eljárása alapvetően kihatott a felperesek eljárási jogainak gyakorolhatóságára is.

A felperesek álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárásával megsértette a Pp. 2. §-ának rendelkezéseit is. A bíróság az általuk csatolt okirati bizonyíték értékelését azzal az indokolással utasította el, hogy a felperesek által bemutatott adatok számszakilag nem összehasonlíthatóak az alperes által alapul vett számokkal. Állították, hogy az összehasonlíthatóság hiánya részükre nem felróható, mivel csak a vizsgálói jelentés utólagos megismerése után derült ki, hogy az abban hivatkozott adatok kilótonnában vannak megadva. Az általuk szolgáltatott adatok alkalmasak lettek volna az összehasonlításra és ezért az elsőfokú bíróság a

felperesek által előterjesztett bizonyítékot nem helytálló indokkal mellőzte.

A II.r. alperesi beavatkozó ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A Tpv. 71. §-ának /1/ bekezdésére és 83. §-ának /2/ bekezdésére hivatkozással előadta, hogy nem helytálló a felperesek azon nyilatkozata, mely szerint azt hitték, hogy vagy nincs vizsgálati jelentés, vagy pedig az titkos. A törvény rendelkezései egyértelműek, az esetleges téves feltevés csakis a felpereseknek róható fel.

A felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Tpv. 71. §-ának /1/ bekezdése előírja, hogy a vizsgálat befejezésekor a vizsgáló jelentést készít, amelyet az adatokkal együtt a versenytanács elé terjeszt.

A Tpv. 83. §-ának /2/ bekezdése alapján a keresetet a versenytanácsnál kell benyújtani. Az eljáró versenytanács a keresetlevelet az ügy irataival együtt a beérkezésétől számított nyolc napon belül továbbítja a bíróságnak.

A Pp. 3. §-ának /6/ bekezdése szerint a bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra - a törvényben előírt időn belül - nyilatkozhassanak.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló periratok alapján megállapította, hogy a felperesek megalapozatlanul hivatkoztak arra felülvizsgálati kérelmükben, hogy a Fővárosi Bíróság eljárásával megsértette a Pp. előbbi rendelkezését.

A több jogi képviselővel is eljáró felpereseknek a Tpv. idézett szabályait ismerniük kellett, amelynek alapján egyértelműen megállapítható, hogy az eljáró versenytanács a keresetlevéllel együtt továbbítja a bíróságnak az ügy iratait, így a vizsgáló jelentését is.

A keresetlevél 2005. márciusában érkezett az elsőfokú bíróságra az iratokkal együtt, így a per 2006. január 27-i tárgyalásáig bőséges idő állt a felperesek rendelkezésére ahhoz, hogy a Pp. 119. §-ában szabályozottak szerint iratbetekintési és másolatkészítési jogaikat gyakorolhassák. Ezen jogok gyakorlásának tehát semmiféle törvényi akadálya nem volt.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a Pp. 8. §-ának /1/ és /2/ bekezdése szerint a felek perbeli jogait rendeltetésszerűen és jóhiszeműen kötelesek gyakorolni. A több jogi képviselővel eljáró felperesek mulasztottak, nem éltek a nyilvánvalóan fennálló iratbetekintési jogukkal, amelynek következményeit nem háríthatják a bíróságra.

A kifejtettekből következően a felperesek ugyancsak alaptalanul hivatkoztak felülvizsgálati kérelmükben a Pp. 2. §-ának megsértésére is.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pervesztes felpereseket a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alkalmazásával kötelezte a II.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

Az alperesnek és az I.r. alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak – a Pp. 78. §-ának /2/ bekezdése értelmében – határoznia nem kellett.

Tekintettel arra, hogy a felperesek a felülvizsgálati eljárás 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdése alapján járó 36.000-36.000 forint illetékét felülvizsgálati kérelmükre bélyegben lerótták, a Legfelsőbb Bíróságnak az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2009. április 15.

Dr.Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó bíró, Dr.Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági írnok